

இனிய தமிழ் மண்ணே!....

கலங்காதே

உன்னையே வரித்தேன்.

உன்னிலே உரசி உருவாக்குவேன்

ஆயிரம் வேங்கைகள் ஆகுதியாக

உன்னை மீட்பதை நின்று ரசிப்பேன்

விடிவெள்ளியாக.

ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம் ஒரு சொற் கேள்ர்
சேமமுற வேண்டுமெனில்த் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்.

செல்வி ச.சிவரஞ்சனி

மாவிட்டபுரமீதில் மாக்களவர் முகாமீதில்
போரிட்டபோதினிலே போய் விட்டாயென்று
ஆவி துடிக்க அச் செய்தி கேட்டதுமே
ஐயோ அது பொய்யாகாதோ வென்று
உருகி யுள்ளனமே அருமைப் பைங்கிளியே
உலுத்தர் குண்டுபட்டு உன்னுடலும் ஆராய்
குருதி ஓடிடவே குருத்தில் பறித்தானே
கொடுமை கொடுமை இறைவா கொடுமை.

பகையென்ற பனியகல
பூக்களைப் பொசுக்கினூற் போல் - எம்
பாலகர் மண்ணில் மடிகின்றாரே - தமிழ்
மண்ணின் மானம் காக்கின்றாரே.

முகை விடாப் பிஞ்சுகளே
முற்றுக்கையில் மாமுகையில் - நல்
முதிர்ந்த நாம் இணைந்தோமா - ஒன்றும்
முடியாது முழிக்கின்றோமே.

வகையிதா தெளிந்து கூறும்
வனிதையர் மழலையர் மடியும்போது - மன
வலிதனுமின்றி இருக்கின்றோமே - ஐயோ
வழி தடுமாறி அழிகின்றோமே.

தகை சான்ற பெரியோரின்று
தருணமுந் தவறி விட்டால் - எம்
தருமை மண்ணுமில்லை - இன்
தமிழை மீட்பார் யாரோ?

தாய்தன் மடியில்
23.10.1967

தமிழ்மண்மீதில்
3.11.1990.

எமதருமை ரஞ்சியே!

நீ இயக்கத்தில் இணையப் போகிறாய்
என்றதும் சராசரிப் பெற்றோராய்

உறவுகளாய்த்தான் உன்னை அணுகினோம்.

என்றும் வெள்ளைச் சிரிப்புத் தவறும்
வெகுளிப் பெண்ணான நீயே வெடிகுண்டு
தூக்கியபோது வியந்துதான் போனோம்.

பெண்ணே இது பேரிழப்பு. காலத்தின்
தேவையில் உன் கடமையைச் செய்தாய்.

கண்ணே உனது நோக்கம் நிறைவுறவும்
உன் ஆத்மா சாந்தியடையவும் எல்லாம் வல்ல
இறைவனே இறைஞ்சுகின்றோம்.

45வது நாள் நினைவில்
உனது குடும்பத்தினர்.

